

La delegació catalana inclou ERC i JxCat

Torra i Aragonès seran presents en l'inici i en el tancament d'acords

Bèlgica torna a citar Lluís Puig el 30 de març vinent per l'euroordre

El fiscal, contra els permisos a Forn

Racó d'en **Margarit**

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 25 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15281 - AVUI / Any XLII. Núm. 14151 - EL PUNT

EUROPA-MÓN I NACIONAL

P18,19 | 11

Risc de pandèmia

CRIDA • L'Organització Mundial de la Salut (OMS) demana al món que es prepari per a una pandèmia, però diu que encara és aviat

REPORTATGE

P19

El coronavirus parteix Itàlia per la meitat

CRISI • Augmenten els casos a Itàlia, l'Iran i Corea, n'hi ha un altre a Canàries i la UE vol que els socis no tanquin fronteres unilateralment

CULTURA-ESPECTACLES

P24,25

Rafael Tous, amb camisa blanca, amb alguns dels artistes que formen part de la col·lecció donada al Macba. D'esquerra a dreta: Pere Noguera, Jordi Pablo, Francesc Abat i Jordi Cerdà, amb el director del museu, Ferran Barenblit ■ ACN

La Col·lecció Tous, al Macba

L'empresari cedeix al museu un miler d'obres reunides durant 50 anys

Europa-Món P20

Comença el judici contra Julian Assange

Els EUA volen que sigui extradit

Nacional P11

Primera operació amb holografia 3D al Sant Pau

Nacional P12

Presentacions virtuals en el Mobile alternatiu

VIDRES MIRALLS

MASCARELL

Des de 1953

S.L.

C/ Lepanto, 64 (a prop de la Renfe)
MATARÓ · Tel. 93 755 25 25

Vidres de seguretat, aïllants, antifoc

381402-1125374w

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselllectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Un retorn al passat

El passat 23 de febrer, a tres quarts de set i dos minuts de la tarda, el president del PP al País Basc, Alfonso Alonso, va anunciar: "El president del meu partit (Pablo Casado) m'acaba de comunicar que no seré candidat a les eleccions basques." Dues hores després, concretament a les nou menys un minut de la nit, el seu antecessor en el càrrec, Carlos Iturza, anunciava el retorn a la política activa "il·lusionat amb la proposta de Pablo Casado com a candidat a lehendakari per la coalició PP-Cs". I alguns segons després, la portaveu del PP al Congrés, Cayetana Álvarez de Toledo, donava la benedicció papal a aquest retorn i anunciava: "Carlos Iturza és una de les persones per les quals, fa 14 anys, em vaig afiliar al Partit Popular". I qualificava el candidat com "un exemple de coratge, conviccions democràtiques i capacitat de desafiament davant el nacionalisme". D'aquesta forma tan *moderna*, a través de les xarxes socials; i tan *democràti-*

ca, des de la seu central de Gènova i sense cap intervenció del territori (més o menys com van fer a les darreres eleccions espanyoles amb Catalunya), es va produir el relleu en el lideratge del PP basc. No sabem si aquell episodi era una forma encoberta de celebrar la *diada* del 23-F, però la qüestió és que Álvarez de Toledo va voler vendre aquell *relleu* com l'inici d'una operació de "reagrupament" de les forces conservadores. De fet, cal reconèixer que el Partit Popular ha aconseguit, al País Basc, fer realitat aquell projecte frustrat d'Espanya Suma, destinat a intentar reagrupar els votants fugits a VOX i Ciutadans; però això ha estat possible molt més per l'agonia d'un dels seus adversaris que no pas per mèrits propis. En realitat, doncs, allò que simbolitza el seu flamant candidat, recuperat del bagul dels records, com la mateixa Cayetana, és un retorn al Partit Popular més retrògrad, a aquell partit permanentment ancorat en els anys de la lluita contra ETA i contra els infidels nacionalistes. Un retorn, en definitiva, al passat.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Quants de camins duen a l'exili

No fa massa, per una casualitat, vaig veure com acabaven de muntar una exposició. Va ser en una visita al Museu de la Memòria i l'Exili de l'Empordà, a la Jonquera, on l'historiador Enric Pujol feia l'ullada del comissari a la instal·lació de les obres que hi formen una part (l'altra és al Museu de l'Empordà) de l'exposició *Artistes de l'exili català del 1939*. Entre els dos espais s'hi poden veure obres d'Avel·lí Artís Gener, Pere Calders, Enric Climent, Josep Bartolí, Carme Cortés, Roser Bru, entre altres, com ara Josep Narro, que va dibuixar els camps de refugiats republicans (també podem dir-ne de concentració) a França. Obres testimonials, però també obres que donen compte de com la creació artística va contribuir que els seus autors refessin la vida a l'exili.

He recordat aquesta visita inesperada a una exposició muntant-se pensant que el que és habitual en el meu cas és veure'n quan estan a punt de desmuntar-les. El cas és que fa pocs dies vaig veure una exposició dedicada a l'industrial, pintor i col·leccionista

“Balsach va començar sota certa influència de Modigliani i de l'expressionisme

Llorenç Balsach Grau (1922-1993) al Museu d'Art de Sabadell. Hi vaig trobar la seva filla, la historiadora de l'art Pepa Balsach, que hi feia l'ullada de la comissària abans de desmuntar l'exposició. Pertanyent a una família d'industrials del tèxtil, Balsach va dirigir una filatura mantenint un viu interès per l'art. En un llibre publicat amb motiu de l'exposició, ho explica la seva filla: "Artista, historiador, col·leccionista i empresari, va construir un món fet de viatges en el temps i l'espai, un

lloc en el qual es respirava i es vivia en un ordre creatiu i imaginatiu obert lluny de la mentalitat burgesa de l'època." Una de les persones que, a través de l'art, van obrir escletxes en la misèria cultural del franquisme.

Com a pintor, Balsach va començar sota certa influència de Modigliani i de l'expressionisme i després es va decantar cap a l'abstracció amb quadres cada cop més foscs. Aquesta evolució va donar-se a la dècada dels 50 fins que va formar part del grup Gallot, que, amb la intervenció dels pintors sabadellencs Manuel Duque i Antoni Angle, establerts a París, va dur a la seva ciutat l'art gestual i la mort de l'autor en el *happening* pictòric. Pepa Balsach creu que aleshores el seu pare es va perdre com a pintor. Però, com a col·leccionista i mecenes, va continuar col·laborant amb pintors. A l'exposició hi havia una mostra de la seva magnífica col·lecció i així, doncs, obres del pintor polonès Gabriel Stanislas Morvay (1934-1988), un exiliat polític al qual va conèixer a París i va acollir a la seva casa de Sabadell. Quants de camins duen a l'exili.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ptvabj>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I ara no els agrada la taula?

Ara resulta que tampoc els agrada la taula. El govern de la Generalitat, diuen que després d'un cap de setmana intens de negociacions entre els socis de govern, ha designat els negociadors que s'han d'asseure dimecres vinent a la taula (de diàleg?) amb el govern espanyol, i resulta que als socialistes no els agraden els noms que els han dit. Quin problema hi ha amb la taula? Si el govern català ha decidit que aquests són els interlocutors, ves a saber per quins motius (tot i que em sembla que la majoria d'ells es poden intuir), per què no li ha d'estar bé a l'altra part? O és que també els volien decidir ells? No es tractava de parlar? O, a banda de parlar només de segons què (que això ja es veu a venir), també es tracta de parlar només amb segons qui? La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, va assegurar ahir que la delegació escollida pel govern català "és la que millor pot repre-

“Té raó Marta Vilalta: «Que no posin els noms com a excusa per no asseure's aquest dimecres»

sentar la ciutadania de Catalunya”, i va deixar anar: “No han dit que volen aquest diàleg? Doncs que es noti aquest dimecres i que no posin els noms com a excusa per no asseure's.” Tota la raó. A La Moncloa, però, els noms no els agraden. Es veu que voldrien que tots fossin membres del go-

vern, com els que ells han designat. Doncs no. Com deia el Departament de Presidència ahir de bon matí, la representació catalana ideal hauria d'haver estat integrada per Puigdemont, Junqueras, Sánchez i Rovira. A la part catalana, doncs, tampoc els ha agradat haver de designar aquests interlocutors. Però són els qui millor representen l'esperit de l'1-O, o perquè hi van ser o perquè en van ser testimonis d'excepció, alguns d'ells fins i tot amb alguna causa judicial oberta. Perquè d'això és del que haurien de parlar, de si un altre 1-O –acordat i a l'escoresa– és possible. Però no. La portaveu del PSC diu que està “decebuda” per la composició de la taula i el PSOE, per boca de Cristina Narbona, fins i tot ha donat a entendre que el govern català està incomplint el pacte amb ERC. Un diàleg ben estrany, aquest, si comença vetant o menystenint la composició que l'altra part ha designat.

De reüll

Marga Moreno

La por de la por

El vell Yoda ja va avisar Anakin Skywalker que “la por ens porta a la ira, la ira ens porta a l'odi i l'odi ens porta cap al patiment”, i que per tot plegat “la por és el camí cap al cantó fosc”. L'epidèmia del coronavirus, més enllà dels efectes –dramàtics en molts casos, lleus en d'altres– sobre la salut de la població, ja està deixant conseqüències negatives en la nostra societat. La primera va ser el racisme, en alguns casos gens dissimulat, cap als ciutadans d'origen oriental, combinat amb l'absoluta manca d'empatia dels que minimitzaven

que ningú faci ús de la informació per atemorir o per ometre dades

el problema assegurant que “només moren els vells i els malalts amb patologies prèvies”, com si aquests no tinguessin el dret de ser protegits. El brot a Itàlia, ai las!, a la vella i “civilitzada” Europa, i ahir, la notícia de l'hospitalització per problemes respiratoris del primer ministre eslovac, van dividir les xarxes entre

els cínics que reien, sorneguers, de la basarda dels altres i els que es preparaven per a un escenari postapocalíptic, estil Mad Max, amb supermercats amb lleixes buides, barris i pobles blindats amb estagues i un mercat negre de mascaretes i líquid desinfectant. Davant de tot això, només ens queda la informació, que ha de ser veraç, transparent i honesta, començant pels responsables mèdics, seguint pels polítics i acabant pels mitjans de comunicació. Esperem que ningú en faci ús per atemorir més del compte (ai, certs programes televisius), o, al contrari, per ocultar un problema de salut pública.

Les cares de la notícia

DIRECTOR CIRURGIA GENERAL HOSPITAL DE SANT PAU

Antonio Moral Cirurgia en 3D

Gràcies a la col·laboració entre l'hospital de Sant Pau i Newtonlab Space, amb el suport de Mobile World Capital Barcelona, s'ha pogut fer servir per primera vegada a l'Estat espanyol un holograma com a imatge de suport per a una intervenció quirúrgica d'alta complexitat.

DIRECTOR D'ARRELS FUNDACIÓ

Ferran Busquets Per un sostre digne

Des de la fundació que dirigeix al barri del Raval, a Barcelona, es va atendre l'any passat gairebé 2.000 persones que han patit el drama de quedar-se sense habitatge. “Patir pobresa és dur, però tocar el carrer et marca per sempre”, reflexiona en una entrevista que publiquem avui.

COL·LECCIONISTA D'ART

Rafael Tous Donació històrica

Ha donat al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Macba) més d'un miler d'obres de vint-i-sis artistes fonamentals de les pràctiques conceptuals que van emergir als anys setanta. L'explicació del col·leccionista, impecable: vol que tothom les gaudeixi i valori com les ha gaudit i valorat ell.

EDITORIAL

La resposta contra el Covid-19

L'epidèmia del coronavirus ha arribat amb força aquest cap de setmana a la Unió Europea i ha aixecat totes les alarmes, especialment a Itàlia, país on s'han registrat més casos d'infectats i més morts. D'entrada, la resposta de les autoritats italianes ha estat la correcta, aïllant les principals poblacions afectades i suspent les classes i esdeveniments on es puguin reunir milers de persones, com ara el popular carnaval de Venècia. Són mesures per intentar prevenir que s'escampi el contagi, però les peculiaritats del coronavirus Covid-19, que s'encomana fàcilment i a través de gent que fins i tot no té símptomes, dificultaran, sens dubte, la feina de contenció.

Les autoritats italianes, europees, i també les catalanes i espanyoles, s'han afanyat aquests últims dies a assegurar que s'està preparat sanitàriament per si l'epidèmia creix més encara, en un missatge que busca tranquil·litzar la població, alarmada, de manera comprensible, davant una malaltia que ens és desconeguda. En tot cas, totes les mesures de contenció i prevenció són benvingudes, encara que sovint responguin més a una voluntat dels diferents governs de demostrar que, efectivament, s'està fent alguna cosa. El més important serà, finalment, que els centres hospitalaris i els d'atenció primària estiguin preparats per assumir una possible allau de consultes i de probables casos, en cas que l'epidèmia acabés arribant a Catalunya.

La UE va advertir ahir del perill que suposaria que els diferents estats decidissin tancar fronteres i prendre mesures individualment i no de manera conjunta. Era una advertència necessària vistes les conseqüències que tot plegat comença a tenir en l'economia.

Tal dia com avui fa...

1 any

A prova pel Mobile

Les infraestructures de la ciutat de Barcelona tornen a passar el test del congrés del mòbil, en què ja es presentaran terminals 5G.

10 anys

Sou en perill

L'Estat estudia abaixar el sou als funcionaris. Hi haurà congelació salarial els anys 2011 i 2012 i només es cobriran el 10% de les places vacants.

20 anys

Arzallus i el 12-M

El president del PNB, Xabier Arzallus, escalfa l'ambient polític poques hores abans de l'inici de la campanya electoral del 12-M.

Full de ruta

Miquel Riera

A Perpinyà, en català

La consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, va aixecar la setmana passada una petita polseguera arran d'un seu discurs, íntegrament en francès, en l'acte de tancament de Perpinyà com a capital de la sardana. Que no fes servir el català va ser interpretat per molta gent, amb tota la raó, com una manca de respecte cap als nord-catalans, i més quan es tractava d'un acte de cultura catalana. Vilallonga es va excusar dient que no havia volgut menystenir la llengua catalana, però les seves explicacions no van convèncer molts catalans del nord que fa anys que lluiten de valent en un ambient complicat i difícil, per no dir directament hostil al català.

No és fàcil, però això no hauria de ser excusa de cap mena, per a molts catalans del sud, educats sovint en la ignorància de tot el que passa a la Catalunya del Nord, per no mantenir-se fidels a l'ús de la llengua catalana quan creuen la frontera fictícia que ens separa del tros de país que Espanya va regalar a França l'any 1659. Els francesos hi han fet, des de llavors, molta feina per imposar la seva llengua i la seva cultura i per reprimir tot el que respiri català. Això fa que, malgrat la bona feina feta els últims anys, la retolació en català sigui testimonial i que l'ús de la llengua es redueixi sovint a l'àmbit familiar, en les escoles que l'ensenyen com Arrels i La Bressola, o en associacions de caire catalanista. Un altre col·lectiu que ha conservat la llengua són els gitanos. Tot plegat ho explica molt bé el periodista Aleix Renyé al seu llibre *La llesqueta del septentrió* (Edicions El Jonc, 2018). Imprescindible.

En aquest ambient, molts catalans del sud al·leguen, sovint amb menyspreu fins i tot, que a la Catalunya del Nord ningú parla català i que, per tant, ells hi fan servir el francès, encara que el parlin matusserament. Obvien, però, la forta repressió que, en pocs anys, des de la Segona Guerra Mundial, va aconseguir que tota una generació deixés de parlar català als seus fills. Sovint perquè s'havien cregut allò que els deia l'Estat francès a l'escola: que parlaven una llengua que no servia per a res. Un patois de pagès. "Soyez propres, parlez français" es pot llegir encara en alguns llocs.

Dissabte, molta gent del sud serà a Perpinyà en l'acte amb el president Puigdemont. Un bon moment per tenir en compte tot això i no deixar de banda el català en terra catalana del nord.

Tribuna

Cesc Batlle. Enginyer industrial. MBA

Ecocidi

Ecocidi seria el cinquè crim contra la humanitat, a afegir als quatre ja existents als Estatuts de Roma (crims contra la humanitat, crims de guerra, genocidi i crims d'agressió). Són la columna vertebral del mandat del Tribunal Penal Internacional (TPI), a on ja s'han jutjat i perseguit els responsables de diferents atrocitats, i defineixen els seus àmbits d'actuació. Ecocidi seria l'acte de destruir o degradar un ecosistema de manera substancial, i l'addició d'ecocidi a la llista permetria perseguir no tan sols els responsables directes d'un ecocidi, sinó també els responsables últims, ço vol dir els presidents de companyies i de països, responsables últims de totes les accions dels seus subordinats. I, tal com ha ocorregut amb les darreres lleis anticorrupció, quan un dirigent s'enfronta a la possibilitat certa d'haver de complir dures penes de presó a títol personal, la tolerància vers aquesta mena d'activitats es redueix de manera dràstica: res fa reflexionar tant com la perspectiva, en primera persona, de diversos anys a la garjola. El mecanisme per

afegir un nou crim és molt fàcil d'endegar: només cal que un dels 123 països signataris dels Estatuts de Roma ho demani. A partir d'aquí, la discussió ja no es pot vetar i s'ha de discutir a l'assemblea següent. Aconseguir que després s'hi inclogui, però, requereix l'aprovació de dos terços dels països signants (82). Això és evidentment un nombre molt important de països, però cal tenir en compte dues consideracions: la primera, que no hi ha diferències entre països –tant val el vot del més petit com del més gran, i no hi ha drets de vet–, i la segona, que en anar-se fent més evidents els impactes de la crisi climàtica, la pressió pública a tots els països farà pujar de manera paral·lela el suport a

l'addició. L'ànima al darrere dels esforços més recents per assolir l'addició és Polly Higgins, una advocada laboralista anglesa. Higgins explica com un dia, esperant la sentència per un cas sobre unes lesions greus al lloc de treball, es va sorprendre pensant: "Al planeta també li estan fent lesions, i no té qui el defensi", i, acte seguit, l'epifania personal que li va canviar la vida: "Al planeta li caldria un bon advocat!!" Des de llavors, Higgins es va dedicar amb cos i ànima a fer campanya per a l'addició d'ecocidi, fins al punt que va deixar la seva ben pagada feina i fins i tot es va vendre la casa per poder-se finançar. Malauradament, Higgins va morir aquest darrer juny, a l'edat de 50 anys, víctima d'un càncer agressiu. Afortunadament, el seu equip continua la seva obra a Stop Ecocide (<https://www.stopecocide.earth/>), on tothom hi pot col·laborar. Vista l'acceleració de la crisi climàtica i la manca d'acció real dels que ens governen, possiblement aquesta sigui l'eina més poderosa que tinguem a l'abast per aconseguir un canvi real.

“Al planeta també li estan fent lesions i no té qui el defensi”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Eutanàsia i justícia social

■ Amb gairebé quaranta anys de retard, sembla que l'executiu progressista de l'Estat espanyol vol tirar endavant una llei d'eutanàsia, de moment força limitada.

L'eutanàsia és una d'aquelles qüestions molt vinculades a la justícia social, ja que si en vida no podem evitar injustícies i desigualtats, ara la ciència ens permet tenir a tots una mort amb dignitat, tant si ets ric com si ets pobre. L'eutanàsia també es podria definir com "l'autodeterminació personal": quan una persona, un ciutadà voluntàriament vulgui deixar de viure, que ho pugui fer.

Aquesta llei d'eutanàsia hauria d'anar més enllà de l'eutanàsia passiva, en la línia d'estats com Suïssa,

Holanda o l'estat nord-americà d'Oregon.

JOSEP M. LOSTE
Portbou (Alt Empordà)

L'independentisme i la intolerància

■ Com a independentista em sento indignat i rabiós per la brutalitat de l'Estat espanyol davant la nostra aspiració democràtica i pacífica de ser un país lliure. Aquesta resposta, però, no és cap sorpresa. La guerra bruta i la violència és el recurs que l'Estat ha utilitzat sempre per sotmetre els pobles que domina i explota. El nostre gran error, encara no prou reconegut, fou creure que la Unió Europea controlada pels polítics populars i socialistes aturarien la repressió sobre un govern elegit democràticament i contra els nostres drets d'expressió, manifestació i elecció. Però hi ha un altre greu problema. No és la dife-

rència d'opinions sobre com actuar en una situació tan complexa com l'actual, cosa del tot comprensible, sinó la intolerància, manca de respecte i agressivitat que alguns independentistes mostren contra d'altres que pensen que, per assolir la independència, és millor una estratègia diferent de la seva. Ha estat penós, per exemple, llegir les cartes d'Agustí Vilella i de Jaume Farrés (El Punt Avui, 1 i 2 de febrer) on es menysprea i ridiculitza els polítics independentistes que creuen que, en aquests moments, l'enfrontament indiscriminat i unilateral amb l'Estat ens porta al fracàs.

Emocionalment compareixo la seva frustració, però és nefast actuar només des de les emocions, i a més a més projectar el seu empenyament contra els companys que discrepen.

La mobilització independentista ha estat massiva,

admirable, és la nostra arma més important, però em sembla irracional i suïcida creure que la meitat de la població catalana guanyarà, sense cap altre suport, tenint en contra l'altra meitat de la població i tot l'aparell de l'Estat controlat per l'extrema dreta.

Abans de la confrontació definitiva necessitem una majoria prou clara de vots i el suport dels sectors favorables a l'autodeterminació, a Catalunya i Europa, però també a Espanya, on és vital obrir esquerdes en el bloc unionista.

És allò de dividir l'enemic. Ells ho tenen ben clar. La intolerància i manca de respecte entre els independentistes, no la seva diversitat, és l'obstacle més gran per arribar a acords i aconseguir la confluència estratègica que ens porti a la independència.

JAUME GARCIA RUIZ
Manresa (Bages)

La frase del dia

“La col·laboració amb Vox és molt bona; s’hauria de produir en altres parts d’Espanya”

Carlos Iturza Gual, CANDIDAT DEL PP A LES ELECCIONS DEL PAÍS BASC

Tribuna

Francesc Torralba. Director de la Càtedra Ethos de la URL

Pau interior

És difícil pacificar les relacions, la petita esfera de món en la qual vivim si, abans, no procurem estar en pau amb la pròpia vida, amb els orígens i el passat. Quan ens lamentem, obsessivament, pel passat que hem perdut o bé intentem planificar egocèntricament el futur, no assolim la pau en la pròpia trajectòria biogràfica.

MOLT SOVINT no estem en pau amb nosaltres mateixos perquè no acabem d’assumir el passat o bé no renunciem a controlar el futur. I, no obstant això, els savis de l’antigor ensenyen que el passat és inamovible i que el futur és incert. Voler canviar el passat és absurd; però pretendre controlar els esdeveniments del futur és ingenu. Necessitem parar, fer pauses per reconciliar-nos amb el propi passat, amb la nostra mateixa gènesi. Necessitem, també, seguir caminant sense deixar de tenir la vista posada en la meta, però oberts a les sorpreses que ens ofereix el camí a cada cantonada.

RECORDAR EL PASSAT pot ser un bon mode de consolidar la pròpia identitat i també un primer pas per a reconciliar-nos amb els orígens. Ara bé, si l’acte de recordar només serveix per lamentar-lo, no val la pena exercitar-se en el record. No hi ha cap dubte que, a vegades, no és gens fàcil viure reconciliat amb la pròpia gènesi. Hi ha ferides que venen de la infantesa, de relacions humiliants i vexatòries que deixen profundes nafres en l’estructura psíquica de la persona.

LA PAU AMB LA PRÒPIA BIOGRAFIA implica, també, acceptar la pròpia edat, la que ara i en aquest moment tens. És molt difícil tenir, conscientment, a cada moment de la vida, l’edat que es té, ni més ni menys. És difícil acceptar i assumir, en pau amb un mateix i en pau amb la pròpia edat, el que fins ara hem

estat o hem deixat de ser, així com la reducció del ventall d’opcions que irremissiblement es produeix, a mesura que avança la vida.

HI HA UN ALTRE ELEMENT que és també determinant per gaudir de la pau interior: la pau amb la pròpia consciència.

“Molt habitualment volem el que no tenim i, quan ho tenim, ens sembla poc i, de nou, desitgem el que encara no posseïm”

Mentre un ésser humà no està en pau en aquest nivell, mentre desobeeix la veu de la consciència, la sagrada crida del deure, com diria Immanuel Kant, per deixar-se portar per les inclinacions, no pot tenir pau interior i, consegüentment, difícilment poden emergir del seu ésser gestos, paraules o silencis pacificadors.

LA PAU AMB LA CONSCIÈNCIA es malbarata quan s’ha transgredit l’ordre, el sentit del deure, quan s’ha incorregut en una exageració, en una *hybris*, com deien els grecs. La *hybris* consisteix a passar-se de la ratlla, a extralimitar-se, i això era, segons els grecs, castigat pels déus. La pau de consciència es tradueix també en l’obrar i en el produir. Quan, en canvi, no hi ha pau en el dedins, es tendeix a cercar un cap de turc, algun boc expiatori que pugui canalitzar el malestar i a qui imputar la raó del desassossec.

PER EVITAR AQUESTA DESMESURA que genera malestar en la consciència, cal aprendre a adonar-se de les pròpies limitacions. També cal aprendre a acontentar-se amb allò que és suficient. Aquest és el secret per a ser ric, fins i tot essent pobre. Contràriament, hi ha qui viu, permanentment, en pobresa tot i estar envoltat de riqueses, perquè sempre vol més i no posa fre al desig.

HI HA UNA DESPROPORCIÓ entre les nostres aspiracions i les nostres capacitats reals. Aquest és un dels motius del desassossec, de la lluita interior. Molt habitualment volem el que no tenim i, quan ho tenim, ens sembla poc i, de nou, desitgem el que encara no posseïm. Aspirarem a guanyar la medalla d’or en la carrera o el primer premi en el concurs de cant, sense adonar-nos de la debilitat de les pròpies cames o de la mala oïda que ens incapacita per aquestes activitats.

De set en set

Enric Serra

La impossible taula d’Artur

A

vui, es posa a la venda el llibre *Cap fred, cor calent*, la crònica d’Artur Mas per explicar la seva visió del procés des de la primera fila de la presidència de la Generalitat fins que va passar el clau roent a Carles Puigdemont. Ara que escriuen llibres tots aquells que tenen alguna cosa a dir –o que s’ho pensen– sobre els esdeveniments que han capitalitzat l’actualitat política al nostre país en els darrers anys, és obligat que també hi digui la seva qui va aixecar la llebre de l’estat propi, va ser la primera víctima de les disputes entre les diferents famílies de l’independentisme, va ser inhabilitat per la justícia espanyola per la consulta del 9-N i va tenir un paper rellevant com un dels espiadimonis que rondaven les orelles del seu successor.

La paperera de la història on el va enviar la CUP i on el van soterrar els tribunals no era un reducte tancat com una gàbia i això li ha permès mantenir-se en el clarobscur de la política de segon terme, esperant l’oportunitat que, amb una de les moltes voltes que fa el món, es tornessin a posar dempeus coses que es podia pensar que havien quedat abocades al fons del cistell. A Mas, com l’Artur literari de Bretanya, li agradaria asseure al voltant d’una taula rodona tots els caps de les famílies convergents avui disperses, desconfiades i enfrontades, i recohesionar-les, precisament, sense rebaixar l’escalfor del cor ni augmentar la fredor del cap. Però això, avui, ja és impossible perquè la línia que separa els puigdemontistes de l’antiga guàrdia és ampla i infranquejable i els festejos d’alguns dissidents han obert portes a fantasmes indesitjables. I Artur Mas haurà de triar a quin bàndol s’incorpora o acceptar de moblar-se la paperera per quedar-s’hi i contemplar comodament els esdeveniments.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Marta Pascal
plega de
senadora
autonòmica

Les discrepàncies amb la direcció motiven la decisió, però de moment no deixa el PDeCAT

L'hospital de Sant Pau
continua innovant

Aplica holografia en 3D en operacions d'alta complexitat quirúrgica

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La delegació catalana in

INTEGRANTS Dirigents d'ERC i puigdemontistes de JxCat acompanyaran els membres del govern en la taula **INICI** Torra i Aragonès només hi seran presents en l'obertura de la negociació i a l'hora de segellar acords **GIR** La Moncloa hi afegeix dos ministres

Emili Bella
BARCELONA

La delegació catalana en la taula de negociació amb el govern espanyol inclou dirigents de Junts per Catalunya i d'ERC, a banda de membres de l'executiu. Quim Torra i Pere Aragonès han pactat que s'hi assequin el conseller d'Acció Exterior i número 3 del govern, Alfred Bosch (ERC); el de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró (JxCat); la portaveu de Junts per Catalunya a l'Ajuntament de Barcelona i diputada al Parlament, Elsa Artadi; la secretària general adjunta republicana i també diputada, Marta Vilalta; el diputat d'ERC Josep Maria Jové, i Josep Rius, excap de gabinet dels presidents Carles Puigdemont i Torra, i actualment director general d'Anàlisi i Prospectiva de la Generalitat.

El president i el vicepresident només assistiran a la reunió inaugural de demà a Madrid i a les trobades en què calgui segellar acords concrets amb la part espanyola. La resta seran membres permanents que retransmetran comptes de les reunions a Torra i Aragonès. La composició quedarà aprovada avui en la reunió del consell executiu. En un comunicat, la presidència va remarcar ahir que "la representació catalana hauria d'estar integrada" per Puigdemont, pels presos polítics Oriol Junqueras i Jordi Sánchez i per la secretària general d'ERC, Marta Rovira, exiliada a Suïssa. "Aquestes són les quatre persones que el govern de la Generalitat vol al capdavant de la negociació. Com que la se-

Les frases

“Que no utilitzin els noms de la composició catalana com una excusa per no seure a la taula”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“Lamentem que la lluita entre les famílies independentistes es traslladi a la negociació entre governs”

Eva Granados
PORTAVEU PARLAMENTÀRIA DEL PSC

“Només faltaria que ara ens hagin de dir qui pot seure a la taula i qui no”

Eduard Pujol
PORTAVEU PARLAMENTARI DE JXCAT

“Reclamem a Torra que s'assegui a la taula com a president de tots els catalans i no només d'una part”

Susana Segovia
PORT. DELS COMUNS AL PARLAMENT

va situació és de presó i exili com a conseqüència de la repressió política i això impedeix el funcionament normal de la negociació”, el govern ha creat la delegació alternativa.

Caldrà esperar la reacció de l'executiu espanyol al fet que el president i el vicepresident de la Generalitat no siguin presents al llarg de la negociació i veure si això farà que Pedro Sánchez i algun vicepresident tampoc no hi siguin sempre. D'entrada, La Moncloa va decidir incloure a la seva banda de la taula dos ministres més respecte als anunciats la setmana passada: José Luis Ábalos, que és també el secretari d'organització del PSOE, i María Jesús Montero, portaveu de l'executiu.

D'aquesta manera, quedaran vuit negociadors a cada banda: sis socialistes i dos podemites en una, i quatre representants d'ERC i quatre de JxCat en l'altra. També hi prendran part la vicepresidenta Carmen Calvo (PSOE); el vicepresident Pablo Iglesias (Unides Po-

dem); la ministra de Política Territorial, Carolina Darias (PSOE); el ministre de Sanitat, Salvador Illa (PSC), i el ministre d'Universitats, Manuel Castells (Catalunya en Comú). En total, onze homes i cinc dones.

La portaveu republicana, Marta Vilalta, va especificar que els membres de la part catalana han estat proposats amb criteris de "representativitat, legitimitat, inclusivitat i capacitat per generar consensos" i que tots actuaran en representació del govern, encara que només alguns siguin consellers.

El portaveu parlamentari de JxCat, Eduard Pujol, va exigir al govern espanyol que respecti els noms de la delegació catalana. "Només faltaria que, després de totes les barbaritats que hem hagut d'aguantar en els últims anys, ara, a més, ens diguin qui hi ha de seure i qui no", es va queixar.

Artadi i Puigneró, a l'alça
En qualsevol cas, entre els enviats per la Generalitat,

Delegació catalana

Les quatre persones que el govern vol al capdavant de la negociació

CARLES PUIGDEMONT
President exiliat (JxCat)

ORIO JUNQUERAS
Vicepresident, pres polític (ERC)

JOSEP RIUS
Excap de gabinet dels presidents Puigdemont i Torra

ELSA ARTADI
Diputada al Parlament (JxCat)

JORDI PUIGNERÓ
Conseller de Polítiques Digitals (JxCat)

QUIM TORRA
President de la Generalitat (JxCat) *

*Primera reunió i trobades per segellar acords

La taula de negociació

SALVADOR ILLA
Ministre de Sanitat (PSC)

M. JESÚS MONTERO
Ministra d'Hisenda (PSOE)

JOSÉ LUIS ÁBALOS
Ministre de Transportes (PSOE)

CAROLINA DARIAS
Ministra de Política Territorial (PSOE)

Delegació espanyola

hi haurà persones afins a Carles Puigdemont: Artadi, Puigneró i Rius. La tria reforça la portaveu a Barcelona i el conseller en la cursa per succeir Torra. Els dos noms sonen insistentment en aquest sentit, per bé que Artadi s'ha autodescartat, mentre que Puigneró s'ha ofert com a presidenciable.

Per la part d'ERC, tant Vilalta com Jové ja van participar en la negociació amb el PSOE per a la investidura de Pedro Sánchez, que va acabar amb l'anunci de la taula de dià-

leg. Jové, que era el número 2 de Junqueras a la vicepresidència, és un dels represaliats pel Tribunal de Comptes com a investigat per les despeses del referèndum de l'1-O. D'altra banda, Bosch coneix de primera mà les inèrcies de la política espanyola com a cap de files d'ERC a Madrid entre els anys 2011 i 2015.

Pel que fa al contingut de la negociació, tal com va avançar Aragonès diumenge passat en una entrevista a El Punt Avui, s'espera que la primera

reunió tingui un caràcter exploratori, però cal "començar a entrar en el detall de les propostes, tant sobre la fi de la repressió com sobre la fi del conflicte en termes de sobirania", a més d'un calendari de reunions.

A l'altre cantó de la taula, el PSC estava "decebut" per la composició de la delegació catalana, perquè els seus membres han estat escollits, segons la portaveu socialista, Eva Granados, pensant més a contentar les diverses famílies de l'independentis-

L'APUNT

Solucions per al present i el futur

Eva Garcia Pagán

Aquesta tarda, centenars de treballadors de Nissan i de les empreses auxiliars –la feina de les quals depèn de les comandes de la multinacional japonesa– tallaran la ronda Litoral per demanar explicacions en relació amb els seus plans de futur per a les plantes catalanes i exigir el compromís que es mantindran els llocs de treball. Els treballadors, diuen, se senten enga-

nyats. És cert que el sector té al davant diversos reptes, entre els quals hi ha l'exigència de reduir les emissions de gasos contaminants i l'electrificació dels models. Però els canvis de direcció al grup automobilístic tampoc no han ajudat gens a establir una estratègia clara i sembla que Barcelona és una peça d'un trencaclosques que mouen al seu gust.

Moncloa recela dels enviats escollits

Lloc: Palau de La Moncloa

PERE ARAGONÉS
Vicepresident de la Generalitat (ERC) *

ALFRED BOSCH
Conseller d'Acció Exterior (ERC)

MARTA VILALTA
Diputada al Parlament (ERC)

JOSEP MARIA JOVÉ
Diputat al Parlament (ERC)

Acció entre governs

PEDRO SÁNCHEZ
President del govern espanyol (PSOE)

CARMEN CALVO
Vicepresidenta primera (PSOE)

PABLO IGLESIAS
Vicepresident segon (Unides Podem)

MANUEL CASTELLS
Ministre d'Universitats (Catalunya en Comú)

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

La vicepresidenta d'Afers Econòmics, Nadia Calviño, ahir a la Tech Spirit Barcelona ■ EFE

La Moncloa recela dels enviats escollits

■ Calviño deplora que la taula no la formin només membres dels governs ■ Iglesias demana empatia per abordar el diàleg

E.B.
BARCELONA

Malestar espanyol arran de la sortida a la llum dels noms que integraran la delegació catalana en la taula de negociació, pel fet que n'hi ha que no formen part del govern. La vicepresidenta Nadia Calviño va ser l'encarregada de manifestar el recel: "Atès que es tracta d'una taula de diàleg entre governs, el que és correcte és que els representants formin part dels governs respectius." Calviño també veu "lògic" que la taula no estigui integrada per polítics com Carles Puigdemont i Oriol Junqueras com voldria la Generalitat.

Per la seva part, la presidenta del PSOE, Cristina Narbona, va deixar en mans de Sánchez valorar els noms de la delegació catalana, però ja va insinuar, abans que es conegués que s'hi inclourien dos ministres més, que ahir encara quedaven dos dies per conèixer la com-

La frase

“Deixem que arribi la celebració de la taula i veurem quina composició té finalment”

Cristina Narbona
PRESIDENTA DEL PSOE

posició final de la taula. "Deixem que arribi el moment de la celebració de la taula i veurem quina composició té finalment", va afirmar en acabar l'executiva federal.

Iglesias demana paciència

El vicepresident segon del govern espanyol, Pablo Iglesias, que participarà directament en el diàleg, va remarcar que caldrà tenir "paciència", perquè el conflicte polític "es va arrossegant des de fa molts anys". "No es resoldrà ni en una reunió, ni en dues ni en tres", va advertir en una entrevista a TVE. "Cal anar-hi amb la millor disposició al diàleg", amb una

actitud "empàtica" per entendre els arguments dels altres i també "amb tota la claredat" sobre les "pròpies conviccions", va defensar. El dirigent d'Unides Podem va insistir que la posició del govern espanyol serà una de sola, tot i que sigui un executiu de coalició, i que treballaran "de manera col·legiada".

En relació amb la voluntat de la Generalitat que Puigdemont i Junqueras participessin directament en la negociació, Iglesias va assegurar que l'executiu espanyol "no pot decidir" qui és el seu interlocutor independentment de la seva situació processal. El líder morat va indicar que el govern "no té capacitat de vetar ningú i ha d'assumir qui són els interlocutors polítics".

En aquest sentit, Iglesias va posar com a exemple hipotètic que si el president del Partit Popular, Pablo Casado, acabés empresonat però continués liderant el partit, aniria a veure'l. ■

me que "en l'interès general": "Estem decebuts perquè constatem que el govern central [estatal] es pren més seriosament la negociació que el govern [català]. Lamentem que la lluita en el si de la Generalitat i entre les famílies independentistes es traslladi a un tema tan transcendent com la negociació entre dos governs."

D'altra banda, la portaveu dels comuns a la cambra, Susana Segovia, va demanar als socis del govern que no utilitzin la taula de diàleg en clau

d'interessos de partit i electorals, sinó pensant en les demandes del conjunt de la ciutadania. Els comuns acusen l'executiu de "sectari" perquè no els va convocar a les cimeres prèvies entre entitats i partits independentistes per consensuar la posició a defensar en la taula.

En tot cas, si no hi ha novetats en la delegació espanyola, els comuns seuran a la taula de negociació representats pel líder de Podem i el ministre Castells, per bé que l'eminent sociòleg va advertir

la setmana passada que hi defensarà "la posició del govern" espanyol. Catalunya en Comú considera que la taula hauria de servir per parlar no només de la crisi territorial, sinó també del dèficit de l'Estat amb Catalunya, per exemple en infraestructures. JxCat i ERC estan d'acord que les qüestions de gestió autonòmica del dia a dia, com ara el servei de rodalies, s'han de derivar a la reunió de la comissió bilateral Estat-Generalitat, que encara no té data. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bèlgica torna a citar Lluís Puig el 30 de març

La justícia belga continuarà la vista sobre l'euroordre contra l'exconseller per malversació d'aquí a un mes

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

Els tribunals belgues es prenen amb calma el judici per la tercera euroordre contra l'exconseller Lluís Puig. Després d'una vista de tres hores en què va escoltar els arguments de les dues parts, el jutge que porta el cas va decidir ahir fer un recés d'un mes i tornar a citar el terrassenc el 30 de març.

A l'audiència d'ahir al Palau de Justícia de Brussel·les ja es va entrar en el fons de la qüestió en relació amb les acusacions de malversació contra Puig per l'organització del referèndum de l'1-O. A més d'al·legar la "vulneració de drets fonamentals" de què seria víctima si fos extra-

La frase

“S'estan revisant totes les possibles vulneracions de drets”

Lluís Puig

EXCONSELLER DE CULTURA DE LA GENERALITAT, EXILIAT A BÈLGICA

dit a l'Estat, els seus advocats van defensar que l'euroordre no és vàlida perquè no compleix el criteri de "doble incriminació".

Per ells, el delictes de malversació pel qual el reclama el Tribunal Suprem no és equivalent en la legislació belga perquè asseguren que allà és d'àmbit administratiu i no penal. La fiscalia, però, no veu disparitats i continua defensant la seva entrega a les autoritats espanyoles.

Un cop més, l'equip jurídic dels exiliats veu en Luxemburg una oportunitat de frenar l'extradició, si bé asseguren que ahir no es va tractar la possibilitat de preguntar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre l'aplicació de l'euroordre. Així, s'espera que en l'audiència del 30 de març es discuteixin els "aspectes tècnics" de l'ordre europea d'extradició. Des de la defensa admeten que "teòricament" el jutge podria prendre una decisió aquell mateix dia, però estan segurs que ho farà més endavant. Mentrestant, els seus companys d'exili Carles Puigdemont i Toni Comín tenen el seu procediment aturat per la immunitat europarlamentària, i l'exconsellera Meritxell Serret no ha rebut de moment cap euroordre. ■

L'exconseller de Cultura Lluís Puig atén els mitjans ahir als jutjats de Brussel·les ■ EFE

Neix la plataforma Represaliats Post-Sentència

Un grup de persones ha creat el col·lectiu Represaliats Post-Sentència, que té com a objectiu que tots els investigats arran de les mobilitzacions de la tardor quedin en llibertat, siguin absolts i s'arxivin les seves causes. La plataforma reuneix i coordina detinguts,

empresonats, familiars i grups de suport d'arreu del territori i pretén fer visibles els casos, fer front als judicis que vindran i posar en evidència les "nombroses irregularitats i vulneracions de drets fonamentals" de què han estat objecte aquestes perso-

nes. Al seu parer, aquells dies hi va haver una "violència política que tothom va poder veure i una desbocada represió judicial", amb més de 250 detinguts i 30 persones a la presó, de les quals queden sis. El col·lectiu es presentarà el mes que ve públicament.

El fiscal sosté que Forn no es rehabilita a la feina

Insta a retirar-li les sortides del penal i vol que faci un curs per "respectar la llei"

Mayte Piulachs
BARCELONA

Amb els mateixos arguments que als Jordis, la fiscalia de Barcelona va demanar ahir a la jutgessa de vigilància penitenciària 5 de Catalunya que revoqui la flexibilització del règim que la junta de la presó de Lledoners va aprovar per a l'exconseller d'Interior Joaquim Forn (JxCat) amb l'aplicació de l'article 100.2 per sortir a treballar cada dia entre setmana.

Dijous passat, l'exconseller Forn va sortir per primer cop del penal per anar a treballar, a l'àrea jurídica del grup Mediapro a Barcelona. En el seu escrit, la fiscalia reitera que l'aplicació de l'article 100.2 del règim penitenciari és "excepcional" i –en un paràgraf calcat a l'escrit presentat contra el 100.2 de Jordi Sánchez– critica que la Generalitat hagi "generalitzat" aquest tractament, i també retreu a la consellera de Justícia, Ester Capella, que hagi afirmat als mitjans de comunicació que "tots" els presos sortides tindran aquestes sortides encaminades a assolir la seva reinserció.

La fiscalia exposa que l'article 100.2 amb tasques de voluntariat o de feina a l'exterior s'aproven perquè aquestes no es poden fer dins de la presó, i en el cas de Forn no ho troba ajustat, i considera que és un tercer grau encobert, quan, a més –indica–, ell "encara ni ha complert una quarta part de la condemna". L'exconseller va ser condemnat a 10 anys i mig de presó per sedició i la quarta part de la pena –amb la qual es disposa de 36 dies de permisos a l'any a banda del 100.2– la compleix el 16 de juny.

En l'escrit, el ministeri públic exposa que el psicòleg explica que "Forn es

L'exconseller Forn en sortir de la presó de Lledoners per anar a treballar ■ JUANMA RAMOS

considera una persona responsable i complidora", i el fiscal hi afegeix que "no cal dubtar-ne", veient la seva trajectòria laboral i política, sobretot a l'Ajuntament de Barcelona, i destaca la rapidesa amb que ha obtingut un contracte la-

boral. Per això hi afegeix, que Forn "no té mancances en l'àmbit laboral, ni tampoc li cal una reinserció social", i per això no troba útil que surti del penal per anar a la feina.

Com en el cas dels líders socials, Jordi Sánchez i

Jordi Cuixart, el fiscal manté que amb condemes tan elevades és massa aviat per fer tractament a l'exterior, i tots tres han de fer un tractament en què "se'ls ensenyi a respectar la llei", sense concretar cap acció. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Òmnium insta Torra a batallar per una amnistia

■ El president es va reunir amb la plataforma Som el 80% la vigília de la primera reunió de la taula de diàleg ■ L'entitat insisteix que la fi de la repressió ha de ser un eix troncal de la negociació amb l'Estat

Francesc Espiga
BARCELONA

Dos dies abans de la primera reunió de la taula de diàleg amb l'Estat, el president de la Generalitat, Quim Torra, va rebre ahir a Palau una representació de la plataforma Som el 80%, que promou una campanya, liderada per Òmnium Cultural, per acordar una amnistia entre tots els represaliats pel procés sobiranista. A més del vicepresident de l'entitat independentista, Marcel Mauri, en la trobada, de poc més de mitja hora de durada, hi van participar l'historiador Borja de Riquer, el que va ser coordi-

La frase

“ Si els espais de diàleg que s'estan creant no aborden l'amnistia, no es resoldrà el conflicte”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

nador del Pacte Nacional pel Referèndum Joan Ignasi Elena i l'advocada Magda Oranich.

La coincidència de plantejaments amb Torra va ser total, en el sentit que la fi de la repressió ha de ser un dels elements nuclears de les converses amb l'executiu de Pedro

El president de la Generalitat i els representants de la plataforma Som el 80%, poc abans de la reunió que van mantenir ahir a la tarda per parlar sobre la campanya de l'amnistia ■ EFE

Sánchez. I com va destacar Marcel Mauri a la sortida de la reunió, l'amnistia és el millor instrument “per posar el comptador a zero” en el conflicte català. Tot i admetre que aquesta és una solució “complexa”, atès que per aprovar-se cal unes majories al Congrés dels Diputats que avui són impensables, Òmnium va instar el president a ser persistent i a continuar defensant aquesta via encara que topi amb l'oposició, frontal i previsible, de l'executiu del PSOE. “Aquesta és una qüestió de voluntat política”, va refermar Mauri, que també va defensar la necessitat de seguir fent pedagogia sobre aquesta qüestió, al marge de la negociació que puguin dur a terme els governs. I es per això, que la d'ahir va ser la primera de les trobades institucionals que farà la plataforma per recollir suports a la campanya. El president del Parlament o l'alcalde de Barcelona, són alguns dels següents amb qui voldrien veure's. ■

Gaudeix de la millor oferta cultural, gastronòmica, d'allotjament, transport i comerç.

Del 21 de febrer a l'1 de març

visitbarcelona.com/barcelonaweek

Barcelona
Turisme

Ajuntament de
Barcelona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PP i Cs fan un armistici en la crisi oberta per la coalició

■ Ambos partits suspenen, de manera formal, les converses a Catalunya fins passades les eleccions basques i gallegues ■ La quota que hauria de tenir cada partit en la llista alimenta la tensió mútua

F. Espiga
BARCELONA

L'esclatxa que s'ha obert entre el PP i Cs pels intents de construir una coalició a Galícia i el País Basc, i que en aquest últim territori han provocat una crisi interna en tota regla entre els populars, s'ha desplaçat també a Catalunya. Tant és així que ambdues formacions han optat per suspendre de manera formal les converses per intentar fer una llista conjunta als propers comicis al Parlament, i escenificar un armistici temporal que serveixi per curar ferides i, sobretot, no alimentar més mala maror de la que ja hi ha. I que no és poca. La consigna és esperar fins al 5 d'abril, data de les eleccions gallegues i basques, i reprendre aleshores unes converses patrocinades, i pilotades, des de les direccions nacionals dels dos partits.

En aquest període d'interludi, el PP català s'ha

Alejandro Fernández (esquerra) amb Pablo Casado i Cayetana Álvarez de Toledo ■ ACN

imposat com a estratègia evitar el soroll, com va evidenciar ahir el seu president, Alejandro Fernández, en una roda de premsa en què va esquivar com va poder les preguntes que se li van fer sobre aquesta qüestió. "Estem més bé que mai", es va limitar a dir. I d'aquí no es va moure.

La realitat, però, és que entre els populars hi ha un malestar profund respecte a Ciutadans que es va evidenciar en una piulada que el mateix Fernández va fer divendres, abans que la situació al País Basc es desboqués, i en què acusava la formació liderada per Inés Arrimadas de "viure en un

món virtual". Una de les claus de volta d'aquesta crisi és el barem que uns i altres volen imposar a l'hora de col·locar els seus representants en una eventual llista conjunta. Cs voldria que fos a partir dels resultats de les últimes eleccions al Parlament, que va guanyar, en què va obtenir

36 diputats i el PP únicament quatre. Els de Pablo Casado, per contra, prenen com a referència les últimes estatals, en què van aconseguir 70.000 vots més que el partit taronja. "En les darreres eleccions a Catalunya van ser últims, però es comporten com si encara fossin els primers", afegia Fernández en la mateixa piulada, en un missatge adreçat a Cs més que explícit. En aquesta situació, tothom dona per fet que la negociació per desfer el nus la protagonitzaran Arrimadas i Casado, amb la trencadissa del País Basc planant a l'ambient. Sobre això, però, hi ha una dada a tenir en compte. Alfonso Alonso, el candidat destronat, era un líder que al seu dia va apostar per Soraya Sáenz de Santamaría. Alejandro Fernández, per contra, és un càrrec proper a Casado, fet que fa molt improbable albirar qualsevol intent de rebel·lió, pactin el que pactin les respectives cúpules. ■

Pascal deixa el Senat i sacseja l'espai de JxCat

■ La dirigent justifica que no pot defensar els postulats del partit però manté l'afiliació

Emma Ansola
BARCELONA

L'excoordinadora del PDeCAT Marta Pascal deixarà l'escó que ocupa al Senat després del pròxim ple però manté l'afiliació al partit en un moment en que l'espai de JxCat està pendent de reordenació conjuntament amb la Crida. Segons va explicar ahir en una entrevista a TV3, Pascal va comunicar diumenge la seva decisió al president de la formació,

David Bonvehí, i ahir ho va fer saber a Artur Mas, Carles Puigdemont i Josep Lluís Cleries, que exerceix de portaveu de JxCat a la cambra alta. "Crec que faig el que toca", va manifestar Pascal, que pren aquesta decisió "per voluntat pròpia" i seguint la seva "coherència i principis". Amb tot, per ara, no té sobre la taula desvincular-se de la formació, que està en procés de reordenació de l'espai de JxCat.

S'obre la caixa dels trons
La decisió de Pascal, però, va sacsejar i va provocar reaccions diverses dins els diferents sectors que hi ha dins el grup parlamentari

de JxCat, on el PDeCAT està inserit.

Així, mentre que el portaveu del PDeCAT, Marc Solsona, considerava "lògica i coherent" la decisió de l'excoordinadora del partit, altres sectors criticaven la posició i li retreien que fes pública la decisió a través dels mitjans de comunicació, mentre que d'altres celebren la seva marxa.

Un dels primers a expressar el seu malestar va ser el líder de JxCat al Parlament, Albert Batet: "Marta Pascal és senadora per designació del Parlament per a petició de JxCat. Com a president d'aquest grup hauria agraït no assa-

L'encara senadora Marta Pascal, en la presentació del seu llibre 'Perdre la por. Un manifest a favor de la política' ■ EFE

bentar-me de la seva renúncia a través dels mitjans de comunicació", lamentava des del seu compte a Twitter. La diputada de JxCat Aurora Madaula, del sector crític amb el PDeCAT, piulava: "És la millor decisió." El missatge era replicat pel diputat Sergi Miquel: "A mi m'agradava més quan els que avui celebren que

marxi Pascal i els que critiquen Artur Mas ens deien que anar junts, malgrat les discrepàncies, ens feia més forts."

Pascal forma part del col·lectiu Poblet, que aposta per un sobiranisme moderat dins del PDeCAT i per negociar una reforma constitucional que legalitzi un referèndum d'autodeterminació. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

La foto de la taula

La foto de demà dels dos governs serà exclusiva. Mai s'ha vist. La història política de l'encaix entre Catalunya i Espanya hauria canviat d'haver-se produït a principis dels anys vuitanta una taula de diàleg presidida per Felipe González i Jordi Pujol, acompanyats, com ara, per Alfonso Guerra, Miguel Boyer, Ernest Lluch i Javier Solana i, per la part catalana, per Miquel Roca, Trias Fargas, Josep Maria Culler i Max Canher. Un fet que mai va tenir lloc i que, ben segur, hauria estat més positiu que totes les escenes de sofà entre els presidents i els confusos consells de política fiscal i financera, en què Catalunya, des de sempre, ha estat tractada com una comunitat autònoma del *café per a tothom*. Tant de bo que per demà dimecres la Generalitat haguera configurat la taula de diàleg amb consellers del govern català. S'hauria visualitzat una fotografia dels dos governs.

En els últims quaranta anys la bilateralitat pràcticament no ha existit. Un petit gest es va veure al pacte del Majestic. Tot i que va estar ple de ratlles vermelles i de notables gesticulacions per evitar una reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que més tard Pasqual Maragall va tirar endavant farcint d'entrebancs i maldecaps.

Els temps actuals no són els mateixos, entre altres qüestions perquè l'any 1982 el PSOE tenia majoria absoluta i llavors Pujol i Aznar no eren el mateix que Sánchez i Torra. El PSOE actual governa en coalició i gràcies a suports com ara el d'ERC.

La fotografia de demà tindrà un fort simbolisme. És un avanç considerable que a Madrid es parli de relacions bilaterals i que es pugui veure una fotografia conjunta dels dos costats del conflicte, malgrat que no s'espera res concret que vagi més enllà.